Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26471
Copyright: Admont, Benediktinerstift

quem dñs ⁊ na mdo ad publicu bonu debit
⁊ ppa voluntas ad bonu exercuit ⁊ sortia
subsecundans ad optimu in omib gsnauit
ppe qd scribit Hystoriographi q in morte Iu=
gusti senatu ⁊ plus romani plangendo
tantabat Ptina aut no nasset aut natu
no moret homo ex mag pte dñs similis
reputatu

De liberalitate principis ad fideles ⁊ amicos

Post pietate regalem in libos obseruanda
regib ⁊ principib videndu e de liberalite
ad fideles ⁊ amicos Quia igit de utute
liberalitatis in gen dctu e supiu in tractatu de
Iustitia dicendu nunc de liberalite in qntu pti=
ad reges ⁊ principes Liberalitas itaq institue
ad retinendu usu pecuniaru ⁊ diuitiaru in acquirendo
⁊ dando ⁊ gsumendo pecunias ⁊ ora ex quib
diuitie aquirunt Illud eni usus gsistit in
hys tribus .s. in acceptiones ⁊ donationes ⁊ gsumptiones
ex qb hy plus dñt Liberalitas Cui ad singula
tenet mediu utute bene utit unusq; ideo
utq liberalitate e mediu tenere nec superflue
accipere ⁊ nil ut nuq penu ⁊ nec superflue
dare ⁊ nil ut nuq modicu ⁊ nec superflue con=
sumere ⁊ expendere ⁊ nihil ut nuq parce
Proio igit dicendu de medio liberalitate ad
acceptiones pecuniaru hoc e ad id qd e penu=
nia indebita ab alios accipere Nam id qd
debet sic tenere ⁊ pensio Iustu e sic accipere ⁊ pete
q sic aliena no tollere ita nec sua perde
nil negligere deinde Circa acceptiones itaq
gsiderant due extremitates quitu ad principes
⁊ ad magnos una p defectu q est ignite